

2003:26

Interpellation av Jan Björklund (fp) om särskilda undervisningsgrupper för högpresterande

År 2000 inrättades åtta särskilda matematik-naturvetenskaps-klasser för högpresterande och studiebegåvade elever. Tanken var att högbegåvade elever skulle kunna erbjudas särskild fördjupning och snabbare undervisningstempo för att kunna utvecklas i sin takt.

Ett problem har dock visat sig vara intagningsreglerna till dessa klasser. Nu tillämpas närhetsprincipen, dvs. den som bor närmast skolan har förtur. Eftersom endast åtta av stadens högstadieskolor erbjuder sådana klasser innebär det stora orättvisor mot elever som bor på "fel" plats i stan.

Själva idén med klasserna är att det är elever med hög matte-no-begåvning som skall gå i dem. Inte att det är elever som råkar bo närmast de skolor där klasserna finns.

Det enda rimliga intagningsförfarandet är därför att i stället införa ett intagningsprov, där just elevers prestationsförmåga och fallenhet bedöms.

Man skall inte blunda för att vissa föräldrar ibland vill placera sina elever i dessa skolklasser därför att de anses ha hög status, trots att eleven inte har förmågan att tillgodogöra sig kunskaper i det höga undervisningstempot. Ett intagningsprov kan därmed också bidra till att skydda elever från misslyckanden som beror på att föräldrarna felbedömer sina barns förmåga.

Jag vill därför fråga ansvarigt borgarråd:

1. Varför anser borgarrådet att det är en bättre princip att de som bor nära ma/no-klasserna får gå i dem än att alla elever, oavsett bostadsort, söker på lika villkor?
2. Varför anser borgarrådet att det är fel att ha intagningsprover till matte/no-klasser medan det är rätt att ha intagningsprover till Adolf Fredriks musikklasser?

Stockholm den 3 mars 2003

Jan Björklund